

Edmund Wojnowski

Biuletyn "Obwód Kaliningradzki" w 2003 roku

Komunikaty Mazursko-Warmińskie nr 1, 123-124

2004

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Edmund Wojnowski

Biuletyn „Obwód Kaliningradzki” w 2003 roku

Mimo trudności finansowych, wynikłych z braku wsparcia zadania badawczego przez Ministerstwo Nauki i Informatyzacji, zespół redakcyjny w składzie: doc. dr Edmund Wojnowski, mgr Tadeusz Baryła i mgr Wacław Hojszyk kontynuował wydawanie biuletynu. W 2003 r. ukazało się dwanaście numerów czasopisma o łącznej objętości 48 arkuszy wyd., przeciętny zatem numer liczy 64 strony formatu A-5.

Kwerendą objęto kilkanaście tytułów prasy kaliningradzkiej i ogólnorosyjskiej oraz sześć tytułów prasy niemieckiej*, a także wybrane pozycje dokumentacji urzędowej (rządowej i regionalnej), co pozwala na zamieszczenie w biuletynie tłumaczeń tekstów, ich fragmentów lub omówień umożliwiających wyrobienie sobie obrazu aktualnej sytuacji w życiu politycznym, gospodarczym, społecznym i kulturalnym obwodu. Redakcja unika komentowania zamieszczonych w biuletynie informacji i ocen, dążąc do utrzymania jego charakteru wydawnictwa źródłowego.

Pierwsza połowa 2003 r. w kaliningradzkich środkach masowego przekazu była zdominowana rozważaniami na temat „kompromisu” osiągniętego na spotkaniu Rosji i Unii Europejskiej 12 listopada 2002 r. Intensywne rozmowy rosyjsko-litewskie zmierzały do nadania mu realnego wymiaru i obrony interesu obydwu stron. Zakończyły się one w czerwcu 2003 r. porozumieniem rosyjsko-litewskim w sprawie tranzytu z Rosji do obwodu kaliningradzkiego i z obwodu do Rosji przez terytorium Republiki Litwy. Funkcjonowaniu porozumienia obydwie zainteresowane strony poświęcały wnikliwą uwagę, nie szczędząc partnerowi cierpkich uwag.

Wydarzeniem, które odbiło się znaczącym echem w opinii publicznej Kaliningradu, była wizyta Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego w Kaliningradzie 30 czerwca 2003 r. i jego spotkanie z Prezydentem FR Władimirem Putinem na pokładzie okrętu wojennego w czasie manewrów Floty Bałtyckiej z udziałem Floty Północnej FR. Pomijając aspekty militarne wizyty, warto zwrócić uwagę na zainteresowanie W. Putina realizacją Federalnego Celowego Programu Rozwoju Obwodu Kaliningradzkiego do 2010 r. i poświęcone temu problemowi rozmowy z kierownictwem obwodu, a zwłaszcza z gubernatorem W. Jegorowem. Zainteresowanie Prezydenta realizacją FCP spowodowało uaktywnienie ministrów odpowiedzialnych za jego realizację i zlecenie zastępcy szefa administracji prezydenta Szuwałowowi opracowanie strategii rozwoju obwodu kaliningradzkiego jako elementu prezydenckiej kampanii wyborczej. Także Aleksander Kwaśniewski wykazał dużo aktywności w kontaktach ze społeczeństwem Kaliningradu, w czasie których z uznaniem mówił o rozwoju obwodu i gotowości Polski do wzięcia udziału w tym procesie. Od 1 października Rosja i Polska wprowadziły system wizowy dla

* Por. W. Hojszyk, *Biuletyn „Obwód Kaliningradzki. Przegląd faktów, wydarzeń, opinii” w 2001 roku*, Komunikaty Mazursko-Warmińskie, 2002, nr 2, s. 307.

obywateli przekraczających granice obu państw. Dla przekraczających granicę z obwodem kaliningradzkim wizy są bezpłatne. Proces wprowadzenia wiz został starannie przygotowany i właściwie przeprowadzony. Prasa kaliningradzka poza incydentalnymi zdarzeniami pozytywnie oceniła pracę Konsulatu Generalnego RP w tej sprawie.

Prezydent FR Władimir Putin podpisał dekret „O obchodach 60-lecia utworzenia Obwodu Kaliningradzkiego i 750-lecia założenia miasta Kaliningradu”. Dekret stwarza szanse na uporządkowanie miasta i jego rozlicznych problemów komunalnych, a także na ożywienie społecznego ruchu na rzecz miasta i jego historycznych zabytków, mimo że w dekreście nie użyto historycznej nazwy grodu nad Pregolą.